KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
12. oktober 2000 *

I sag C-278/00 R,

Den Hellenske Republik ved konsulent I. Chalkias og fuldmægtig C. Tsiavou, begge hos Statens Advokat, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Grækenlands Ambassade, 117, Val Sainte-Croix,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Flett og D. Triantafyllou, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: græsk.

angående principalt en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning K(2000) 686 endelig udg. af 1. marts 2000 vedrørende den støtteordning, der anvendtes i Grækenland i årene 1992 og 1994 med henblik på en regulering af landbrugsandelsselskabers gæld, inklusive den støtte, der blev ydet til reorganisering af andelsmejeriet AGNO, eller subsidiært en begæring om udsættelse af gennemførelsen af samme beslutnings artikel 2,

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 13. juli 2000 har Den Hellenske Republik i medfør af artikel 230 EF anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 686 endelig udg. af 1. marts 2000 vedrørende den støtteordning, der anvendtes i Grækenland i årene 1992 og 1994 med henblik på en regulering af landbrugsandelsselskabers gæld, inklusive den støtte, der blev ydet til reorganisering af andelsmejeriet AGNO (herefter »den anfægtede beslutning«).

2 Ved særskilt processkrift indleveret til Domstolens Justitskontor samme dag har Den Hellenske Republik i medfør af artikel 242 EF fremsat begæring principalt om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning eller subsidiært om udsættelse af gennemførelsen af samme beslutnings artikel 2.

3 Kommissionen har indgivet skriftligt indlæg vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler den 10. august 2000.

4 Henset til parternes skriftlige indlæg, er det ufornødent at høre parternes mundtlige indlæg.

5 Den anfægtede beslutning bestemmer i artikel 1, stk. 2, at fire kategorier af støtte af forskellig art og indeholdt i forskellige lovgivningsbestemmelser, der er tildelt græske landbrugsandelsselskaber og særligt andelsmejeriet AGNO (herefter »AGNO«), er uforenelige med fællesmarkedet. I medfør af beslutningens artikel 2, stk. 1, skal de græske myndigheder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at søge den i artikel 1, stk. 2, nævnte ulovlige støtte tilbagebetalt fra modtagerne inden for en frist på to måneder at regne fra meddelelsen af den anfægtede beslutning.

6 Den Hellenske Republiks begæring om udsættelse af gennemførelsen henviser dels til konklusionen i den anfægtede beslutning, dels til stævningen om annullation med en angivelse af, at sagens genstand, der er tilbagebetaling med renter af den støtte, der ifølge Kommissionen er blevet ulovligt tildelt, klart fremgår af stævningen.

7 Disse angivelser følges af en fremstilling på tre punkter af de faktiske og retlige omstændigheder, der godtgør uopsætteligheden af begæringen om udsættelse.

8 Det gøres for det første gældende, at en eventuel gennemførelse af den anfægtede beslutning berører hundredvis af andelsorganisationer, der omfatter tusindvis af medlemmer, og medfører meget alvorlige sociale og økonomiske problemer, der bringer det sociale sammenhold og den gennemførte omstrukturering i landbrugssektoren i fare. Den Hellenske Republik har ligeledes anført, at en umiddelbar anvendelse af nævnte beslutning vil føre til en affolkning af bjergregionerne og de dårligt stillede regioner, opløse den sociale struktur og

ødelægge landbrugsandelsorganisationerne. Desuden vil inddrivningen af de beløb, der skal søges tilbagebetalt, svarende til 260 mia. GRD med renter, uundgåeligt føre til tvangsfuldbyrdelse samt udlæg i og tvangsauktioner over ikke alene andelsorganisationernes og AGNO's goder, men henset til det personlige ansvar heri også goder tilhørende andelsselskabernes medlemmer, som risikerer at miste hele deres tinglige formue og faste ejendom.

9 Desuden bør udsættelsen af gennemførelsen meddeles som følge af tilsidesættelsen af generelle retsprincipper og skaden på tredjemands rettigheder, som vil blive berørt af en umiddelbar gennemførelse af den anfægtede beslutning.

10 Endelig er tilbagesøgningen af støtten under alle omstændigheder umulig, da ethvert beløb, der er erlagt fejlagtigt, ulovligt eller urigtigt fortabes i medfør af national ret, hvis den ikke er blevet fordret tilbagebetalt inden for fem år.

11 Den Hellenske Republik har desuden gjort gældende, at hvis interesseafvejningen falder ligeligt ud, forekommer det ønskeligt at meddele den begærede udsættelse, for så vidt som udsættelsen ikke har nogle negative konsekvenser. Følgerne af betalingen af den gæld, der er omhandlet i den anfægtede beslutning, på markedet — forudsat at disse har foreligget — ville nemlig være ophørt, og opretholdelsen af denne situation til realitetsdommens afsigelse ville ikke forstærke uligevægten på markedet eller øge rækkevidden af den konkurrencemæssige fordel, der hævdes at være tildelt.

12 I henhold til artikel 242 EF kan Domstolen, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt i sager, der er indbragt for den.

13 Procesreglementets artikel 83, stk. 2, bestemmer, at begæringer efter artikel 242 EF skal angive søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede udsættelse umiddelbart forekommer berettiget.

14 For så vidt angår uopsætteligheden af begæringen er det den part, der gør en alvorlig og uoprettelig skade gældende, der skal bevise, at den foreligger (kendelse af 25.7.2000, sag C-377/98 R, Nederlandene mod Parlamentet og Rådet, Sml. I, s. 6229, præmis 50).

15 Selv om det med henblik på at godtgøre, at der foreligger en sådan skade, ikke er nødvendigt, at det godtgøres, at der er absolut vished for, at skaden indtræder, idet det er tilstrækkeligt, at skaden kan forudsiges med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed, skal sagsøgeren ikke desto mindre fortsat føre bevis for de faktiske omstændigheder, der skal begrunde, at der er udsigt til en sådan alvorlig og uoprettelig skade (kendelse af 14.12.1999, sag C-335/99 P(R), HFB m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 8705, præmis 67, og kendelsen i sagen Nederlandene mod Parlamentet og Rådet, præmis 51).

16 Det bemærkes i den foreliggende sag, at sagsøgeren for at bevise uopsætteligheden af begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning har begrænset sig til at fremsætte generelle betragtninger, som gengivet i denne kendelses præmis 8, 9 og 10, uden at anføre konkrete forhold til støtte for sine argumenter.

17 Med hensyn til de konsekvenser, som gennemførelsen af den anfægtede beslutning vil få for de berørte andelsselskaber og deres medlemmer samt for AGNO, indeholder begæringen ikke nogen oplysninger om de berørtes økonomiske situation eller de beløb — selv tilnærmelsesvis — som de hver især skulle tilbagebetale, og heller ikke om varigheden af og andre vilkår for de fremgangs-

måder, som de nationale myndigheder skal følge for at inddrive de omhandlede beløb.

18 Der er heller ikke givet nogen form for oplysninger med hensyn til en eventuel alvorlig hændelse, der skulle berøre det sociale sammenhold i den berørte medlemsstat i tilfælde af en umiddelbar anvendelse af den anfægtede beslutning, sådan som det anføres i begæringen om udsættelse.

19 At indrømme den begærede udsættelse under disse omstændigheder ville svare til at give det annullationssøgsmål, der er anlagt til prøvelse af den anfægtede beslutning, opsættende virkning, for så vidt som enhver kommissionsbeslutning om tilbagesøgning af en statsstøtte, der er ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, som følge af dens formål er af en sådan art, at den kan afføde problemer for modtageren af en sådan støtte.

20 Den græske regering har dernæst gjort gældende, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning ville skade tredjemands rettigheder, dvs. Grækenlands Landbrugsbank, AGNO og landbrugsandelsorganisationerne.

21 Det bemærkes i denne forbindelse atter, at skade på de personers rettigheder, som anses for modtagere af en statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, er uadskilleligt forbundet med enhver kommissionsbeslutning om tilbagesøgning af en sådan støtte og ikke i sig selv kan betragtes som værende et alvorligt og uopretteligt tab uafhængigt af en konkret bedømmelse af alvorligheden og uopretteligheden af den specifikke påståede skade i hvert enkelt tilfælde.

22 Det fremgår særligt vedrørende Grækenlands Landbrugsbank af den anfægtede beslutning, at ifølge Kommissionen kan staten yde afgørende indflydelse på bankens ledelse, og at anvendelse af bankens ressourcer kan sidestilles med en

foranstaltning truffet af den græske stat. Begæringen om udsættelse sår ikke tvivl om denne vurdering, og Grækenlands Landbrugsbanks egen situation som tredjemand kan således ikke tages i betragtning. Sagsøgeren har desuden ikke forklaret grunden til, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning skulle kunne medføre et alvorligt og uopretteligt tab for den virksomhed, der i den nævnte beslutning betragtes som udbetaler af den støtte, der skal tilbagesøges.

23 Et alvorligt og uopretteligt tab kan heller ikke udledes af den græske regerings betragtninger vedrørende umuligheden af at tilbagesøge støtten, hvilket følger af bestemmelser i national ret, og det uden hensyn til sådanne bestemmelsers forenelighed med medlemsstaternes forpligtelser på området i medfør af fællesskabsretten.

24 Da sagsøgeren således ikke har underbygget sine anbringender med hensyn til det alvorlige og uoprettelige tab, der følger af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, er uopsætteligheden af begæringen om udsættelse heraf ikke godtgjort tilstrækkeligt.

25 Desuden bemærkes det, at begæringen heller ikke opfylder betingelserne i procesreglementets artikel 83, stk. 2, i medfør af hvilken begæringen bl.a. skal angive de faktiske og retlige grunde til, at den begærede udsættelse umiddelbart forekommer berettiget.

26 Sagsøgeren har nemlig begrænset sig til at henvise til søgsmålet med påstand om annullation af den anfægtede beslutning og hævdet, at denne påstand sandsynligvis vil blive taget til følge.

27 En simpel henvisning til stævningen om annullation af den anfægtede beslutning kan ikke dække over manglen på enhver forklaring af anbringenderne i annullationsstævningen, der godtgør fumus boni juris ved begæringen om

udsættelse af gennemførelsen (jf. i denne retning kendelse af 10.6.1988, sag 152/88 R, Sofrimport mod Kommissionen, Sml. s. 2931, præmis 12).

28 Det følger af det foregående, at begæringen om udsættelse af gennemførelse af den anfægtede beslutning ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

1) **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 12. oktober 2000.

R. Grass

Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias

Præsident